

SPRÁVA CHRÁNĚNÝCH ÚZEMÍ VE VÝCHODNÍ EVROPĚ

V roce 2014 vydala německá Federální agentura pro ochranu přírody společně s rumunskou nevládní organizací PRO-PARK publikaci, jejíž originální název zní „Governance of Protected Areas in Eastern Europe“ (překlad je nadpisem). Jejimi autory jsou Erika Stanciu (mj. dlouholetá prezidentka EUROPARC Federation) a Alina Ioniță.

Nepřekvapivě je do seznamu kromě dalších dvaceti analyzovaných zemí zařazena i Česká republika. To nám dává možnost srovnat náš systém péče o chráněná území nejen s bezprostředními sousedy a celou východní částí EU včetně Finska, ale i většinou zemí bývalé Jugoslávie, Arménii a Gruzii. Studie je zpra-

cována systematicky a poměrně detailně. I proto je text určen především těm, kteří se v dané problematice dobře orientují jak na úrovni strategické (ministerstva), tak jako v roli správci území.

Ve výsledcích nepřekvapí konstatování, že poměrně často používaným a osvědčeným typem správy je model tzv. agentur ochrany přírody, zřízených příslušnými ministerstvy. To je i náš případ, kde je takovým subjektem jednoznačně Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Dalším doporučeným a poměrně často používaným modelem je tzv. „multistakeholder platforms“, které si velmi vzdáleně můžeme představit jako rady národních parků. Na rozdíl od našich rad jsou však

více založeny na dobrovolné spolupráci. Studie samozřejmě identifikuje i nedostatky. Mezi největší řadí nedostatečnou koordinaci správy chráněných území na národních úrovních. Jinými slovy to lze nazvat jako nedostatek komunikace mezi příslušnými ministerstvy a konkrétními správami. Dalším aktuálním problémem je např. obecně nedostatečné sledování efektivity opatření.

Doposud se jedná o asi nejpodrobnější přehled stavu správy chráněných území v našem regionu, a proto ho nelze než doporučit. K dispozici je jen v anglické verzi.

Michael Hošek

